

CLUB DE LECTURA

CURS
2018/19

JOSEP MARIA SALA-VALLDAURA

Dimarts, 21 de maig
a les 19:00 h.

Coordina: Lluís Bosch

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

Biblioteques
Diputació de Girona

Ajuntament
de Figueres
Alt Empordà

CULTURA
FIGUERES

Els poemes són...

Els poemes
són quadres que cal penjar a la memòria
són contes que tenen música
són com trens de paraules que corren
i s'aturen a llocs que no coneixes
o potser, només, esquitxos d'una pel·lícula.

Marina

Amb els peus dins l'escuma,
la mar toca el piano dolç de la platja
i el timbal guerrer de les roques.
Les bombolles són les pessigolles de la sorra,
i de la mar cap a la mar
va i ve i torna l'aigua
que sempre ronca i mai no dorm.

Per saber-ne més:

«Vicenç Altaió parla de Josep M. Sala Valldaura». Amb motiu de l'homenatge a Sala-Valldaura al IV Festival de Poesia de Gironella, Vicenç Altaió parla de la vida i de la trajectòria literària del poeta.

<https://www.youtube.com/watch?v=hruLgjZHWDg>

«MEMORO, el banc de la memòria». Vídeos en què el poeta explica la seva trajectòria vital i literària.

http://www.memoro.org/es-ca/percorso_dett.php?ID=%28593%29

«Jo vaig néixer perplex i moriré perplex». Entrevista a Josep Maria Sala-Valldaura, publicada a la revista *Nívol*.

<https://www.nuvol.com/entrevistes/les-coordenades-de-sala-valldaura/>

«Josep Maria Sala-Valldaura / Joan Vinyoli: La finitud es un barco varado.» Article publicat, el maig del 2015, a la *Revista de Letras y Ciencias Humanas*.

https://www.insula.es/sites/default/files/articulos_muestra/josepmariasalavalldaura.pdf

«Per què els poetes en temps de penúria?» Article de Sala-Valldaura, publicat a *Barcelonareview*, revista digital.

http://www.barcelonareview.com/31/c_jmsv.htm

«El llibre que mostra la plenitud de la poesia catalana» Article publicat a *Nació Digital* sobre la publicació de *Mig segle de poesia catalana*, a càrrec de Josep M. Sala-Valldaura i Vicenç Altaió.

<https://www.naciodigital.cat/noticia/155867/llibre/mostra/plenitud/poesia/catalana>

Josep Maria Sala Valldaura recita la “Faula del pop”.

<https://www.youtube.com/watch?v=bOmDLXh5Hpk>

Mar endins, sóc la por d'una gota de pluja

Josep Maria Sala-Valldaura

JOSEP MARIA SALA-VALLDAURA

(Gironella, 1947)

Estudià a Barcelona i féu de lector d'espanyol a Salford (Anglaterra). Es donà a conèixer com a poeta amb un recull un xic irònic, *Mitoclàstia*, seguit de *Tot extrem voler* (1977), *Camp d'esvorancs* (1980), on inicia una poesia que combina el to elegíac, les provatures formals i una aspra crítica social, *Reixa d'aigua* (1982) i *Gual de camins* (1985), entorn de la idea i pràctica del viatge. Ha continuat la seva trajectòria poètica amb *En aquest dau del foc* (1987, premi de la Crítica "Cavall Verd" al millor llibre de poemes), *Ets arrel d'ala i de vol* (1991), *Seqüències i mòbils* (1998), *Cardiopatia* (1999), *Disfresses* (2002, premi Crítica Serra d'Or), *El cigne cec* (2005), *Vidre fumat* (2005, premi Parc Taulí), *Flors i carboni* (2008) i *Bouleversements* (2010, traducció de Nathalie Bittoun-Debruyne publicada en català, amb el títol *Daltabaix*). Ha editat una *Antologia de la poesia eròtica catalana del segle XX* (1978) i, amb Vicenç Altaió, una polèmica panoràmica poètica, *Les darreres tendències de la poesia catalana (1968-1979)* (1980), que ha continuat en *L'agulla en un fil* (1988), i l'estudi literari *Introducció a Joan Vinyoli* (1985). És autor de la novel·la *A la vora del pou* (1989), premi Joanot Martorell.

Catedràtic de literatura a la Universitat de Lleida, ha publicat diverses obres sobre el teatre del Set-cents, *Història del teatre a Catalunya* (2006) i *Teatre burlesc català del segle XVIII* (2007), a més del llibre d'assaig *Entre el simi i Plató. Pel curs poètic contemporani* (2008). Ha exercit amb certa regularitat la crítica en diaris i revistes i més esporàdicament la traducció.

Extret de <https://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0058010.xml>

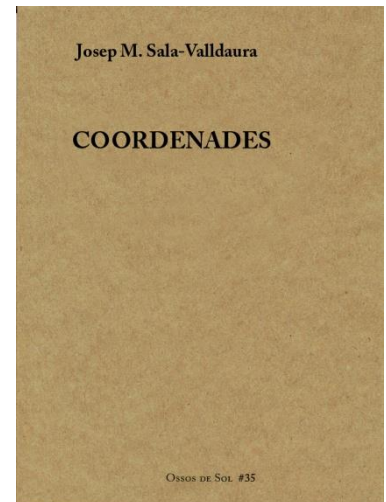
ARS POETICA

∞

El nom i la cosa?

El nom amb la cosa?

El nom vers la cosa?

Josep M. Sala-Valldaura amb les seves paraules:

«De fet el desordre del món només té opció de ser ordenat en el llenguatge, llavors edifiquem el món amb la poesia.»

«Jo vaig néixer perplex i moriré perplex.»

«El món és inexplicable per molt que pretenem fer-ho poèticament, matemàticament, filosòficament... La veritat és que tot és molt complicat.»

«La poesia té l'avantatge, i potser l'inconvenient, que busca els coneixements perifèrics, particulars, asistemàtics, que s'escriuen amb lletra menuda.»

«La bellesa es troba sovint en la lletjor. Bellesa efímera dins la lletjor.»

«La meva arquitectura de poeta es basa en fer ús de relacions en vertical, jugar amb els sagnats, espais en blanc, elements que em permeten lectures no només horitzontals del vers sinó aparellaments semàntics, sintàctics, rítmics o visuals, perquè així el poema creix per totes bandes.»

«Una de les característiques de fer-se gran és que cada vegada costa més d'il·lusionar-se per les coses.»